

6. Vyřazování Židů z hospodářského života.

(Srov. roč. II, str. 10, 737 a 1859 Nových zák. a nař.)

Nařízením říšského protektora o vyřazování Židů z hospodářství Protektorátu ze dne 26. ledna 1940, Věst. nař. str. 41 (viz seš. 1, roč. II Nových zák. a nař., str. 11) byla vyslovena zásada, že »židovským podnikům může býti zakázáno vedení hospodářských závodů jakéhokoli druhu«. Podniky, jichž by se zákaz týkal, mají býti zrušeny a likvidovány. Nařízení obsahuje dále některá podrobnější ustanovení upravující otázky s tím související.

K tomuto nařízení byly zatím vydány tři prováděcí výnosy.

První výnos (ze dne 26. ledna 1940, Věst. nař. str. 43) vyřadil Židy z maloobchodu s textiliemi, s obuví a kožemi, jakož i z živnosti trhovecké, podomního obchodu a kočovných živností (viz seš. 1, roč. II Nových zák. a nař., str. 13).

Druhý výnos (ze dne 19. března 1940, Věst. nař. str. 89) zakázal Židům jakoukoli hospodářskou činnost v oboru filmovém (viz seš. 3, roč. II, str. 737).

Konečně třetí výnos (ze dne 10. ledna 1941, Věst. nař. str. 13) vyloučil Židy z celé řady oborů podnikání, upraveného zčásti živnostenským řádem, zčásti mimo jeho rámec. Výnos ten, jenž vyšel dne 17. ledna 1941, se dále otiskuje v českém i německém znění.

Bylo by ještě podotknouti, že částečné vyloučení Židů z živnosti zubotechnické bylo provedeno normou protektorátní — vládním nařízením ze dne 10. října 1940, č. 421 Sb. (srov. seš. 12, roč. II, str.

1859). K vyloučení Židů — částečnému nebo úplnému — z t. zv. svobodných povolání došlo pak vládním nařízením ze dne 4. července 1939, č. 136 ai 1940 Sb., o právním postavení Židů ve veřejném životě (viz seš. 4, roč. II, str. 795).

Třetí prováděcí výnos k nařízení říšského protektora o vyřazování Židů z hospodářství Protektorátu ze dne 10. ledna 1941, Věst. nař. str. 13.

Na základě §§ 2. a 9. nařízení Reichsprotektora in Böhmen und Mähren k vyřazení Židů z hospodářství Protektorátu ze dne 26. ledna 1940 (Věstn. R. Prot. str. 41.) se stanoví:

§ 1.

(1) Židům a židovským podnikům jest zakázáno s účinkem od 31. března 1941 vedení hospodářských závodů následujícího druhu:

- a) obchodu ve velkém i v malém na vlastní nebo cizí účet,
- b) živnosti hostinské a ubytovací,
- c) podniků pojišťovacích,
- d) lodní plavby,
- e) dopravnictví a uskladňování,
- f) pořádání a zprostředkování cest,
- g) živnosti průvodčích cizinců,
- h) podniků dopravních a povoznických každého druhu včetně pronajímání motorových vozidel a povozů,
- i) bank a směnárníků,
- j) živnosti zastavárenské,
- k) živnosti informační a inkasní,
- l) živnosti hlídací,
- m) živnosti umisťování automatů,
- n) živnosti zprostředkování inserce,
- o) živnosti zprostředkování bytů, realit a hypoték,
- p) zprostředkování míst po živnostensku,
- q) zprostředkování sňatků.

(2) Výjimky jsou přípustny ve zvláště odůvodněných případech.

§ 2.

Židům a židovským podnikům jest zakázáno nově započítati činnost ku zprostředkování právních obchodů ohledně zboží nebo živnostenských úkonů každého druhu (jednatelé, dohazovači, zástupci, cestující) nebo rozšiřování takové činnosti.

